

ZGODNE NE ZGO DE

Piše:

ZVONIMIR BURCAR

Riše:

IVAN PUŠAK

PUŽEVA ŽURBA

Sjedi puž na rubu puta,
briše znoj sa lica.
»Od čega se ti sad znojiš?«
— pita gusjenica.

»Žurim, jer je drugog ljeta
sajam na brežuljku,
i skakavci će tad besplatno
voziti na vrtuljku.«

»Spor si!« — reče gusjenica.
»Tjednima ćeš ići!
Ja bih mogla šetajući
za šest dana stići.«
»Istina je — puž će na to,
stigneš za šest dana,
ali gdje ćeš prezimiti
kada nemaš stana.«

TEŠKA OPERACIJA

Blijed vuk dođe ježu Bodlji:
»Bodljo, brate, daj pomozi!
Od boli me osu pjena.
Velik trn mi je u nozi.
Vadi! Nije važna cijena.«

Sitno zvone instrumenti.
Vuk od boli zube steže.
Za trenutak trn je vani
i već Bodljo ranu veže.

»Sve u redu« — jež će glasno.
»Već sutra ćeš biti zdrav.
Sto dinara za taj zahvat
platio je jučer lav.«

»Sto dinara?« — vuk zareži.
(Povratila mu se boja.)
»Ne plaćam, jer tko će reći
da ta bodlja nije tvoja?«

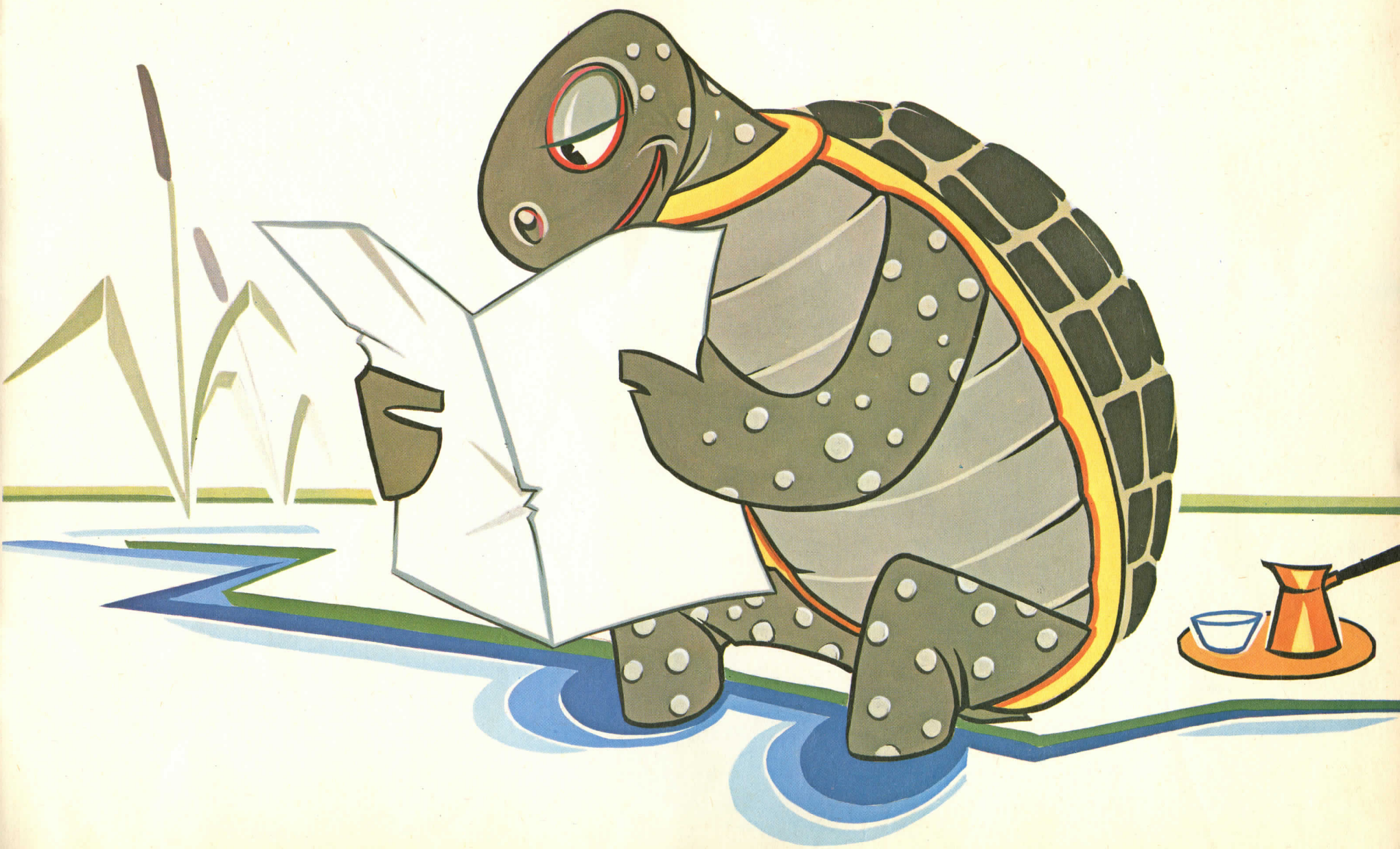

NOVOSTI U MOČVARI

Jednog dana »Glas močvare«,
u rubrici: »Zdravlje sviju«,
uz podnaslov: »Liječnik piše«,
donio je senzaciju:

»Liječi brzo i bezbolno
visok tlak i kostobolju,
otekline na nogama,
spori hod i glavobolju.
Povrh toga odstranjuje
umor ruku, bol sa lica,
i uspješno savjetuje
slavni doktor: Pijavica.«

Već kornjača, pacijent prvi
liječi noge. Čemu kriti?
Kad nestanu otekline,
sigurno će brža biti.

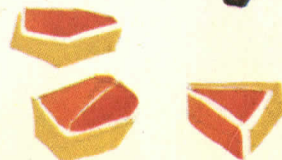
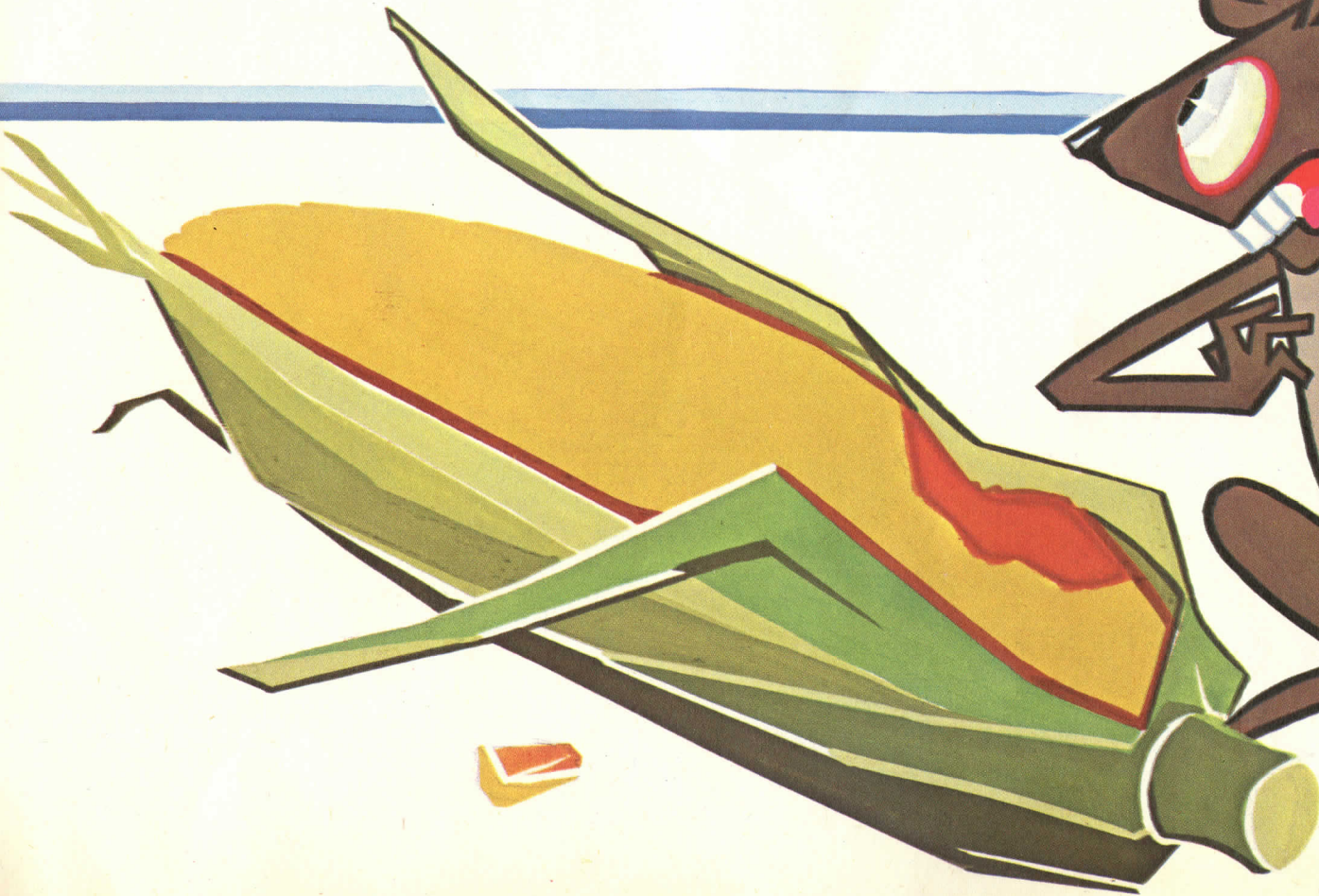
VEĆE OČI OD ŽELUCA

Gleda miš klip kukuruza,
Reče: »Sad ću sjesti,
i slatko te cijeloga,
u miru pojesti.«

Na te riječi iznenada
pojavi se sova,
pa probudi malog miša
iz zanosnih snova.

Uz ogroman trud i napor,
i sa puno sreće,
miš uspije stići kući,
te u strahu reče:

»Da sam ono sve pojeo,
(još me jeza hvata)
tko zna bih li sad mogao
provući se kroz vrata?«

LUKAVOST I TAŠTINA

Prošetao stari kokot
ponosno po drumu,
ugledao tustu glistu
gdje gmiže u šumu.

»Stani!« — vikne — »Kamo žuriš?
Gledaj kakva sreća!
Od svih glista što pojedoh
baš ti si najveća.«

Znade glista da joj noge
glavu spasit neće.
No lukavost još pomaže.
Zato pijetlu reče:

»Ne prilazi! Sunce ti je
okupalo rep,
te si mi iz te daljine
kao paun lijep.«

Pun taštine kokot stane,
kukurikne, krilom lupi.
Kroz to vrijeme spora glista
nestane u prvoj rupi.

RAZGOVOR NA PROPLANKU

Krt je jutros iz podzemlja
proturio glavu,
preplašio jedno lane
što je paslo travu.

»Brsti!« — vikne — »Ne plaši se!
Ja ne jedem srne,
ni za tebe ne bih dao
pola noći crne.«

»Istina?« — zapita lane.
»No, dok ovdje stojiš,
reci da li ima netko
koga se ti bojiš?«

»Ima!« — krt će hitajući
prema gustoj sjeni.
»Što su vuk i puška tebi,
to je — sunce meni.«

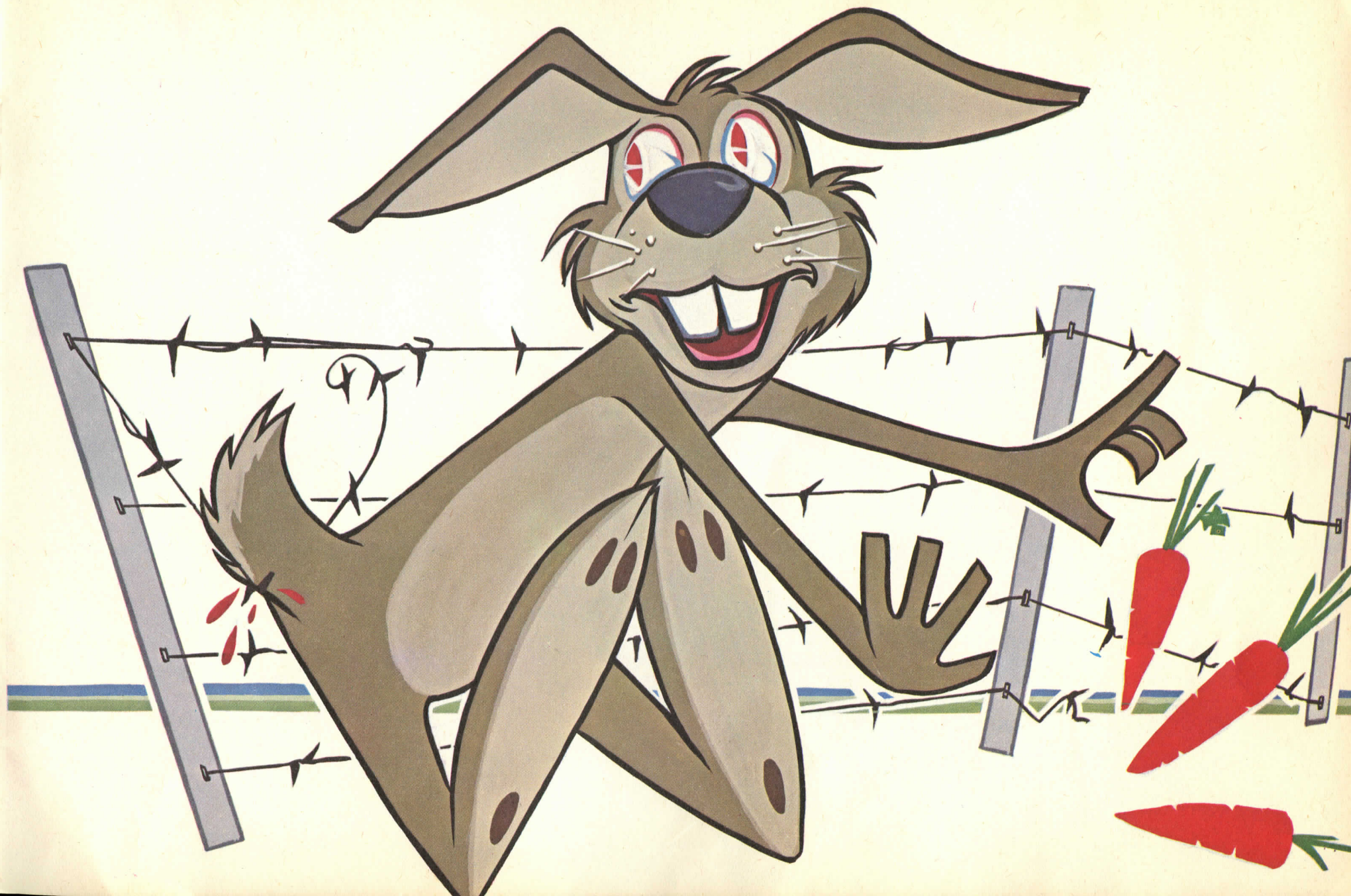
NEKORISNA MUKA

I na šumu i na polje
noć je, pala. Zar sve sniva?
Pogledajmo malo bolje,
što to gusta tama skriva?

Iz vrta tik stare šume
sočnu mrkvu zeko krade.
Misli: »Kada nema Šarka,
tad za gozbu ima nade.«

No, bio je loše sreće!
Ne Šarko, već bodlja žice
natjera mu strah u kosti
i stravu na znojno lice.

Opet mir je. Lahor struji.
Dodirnuta žica bruji:
»Tko se sličnog posla prima,
rijetko neku korist ima.«

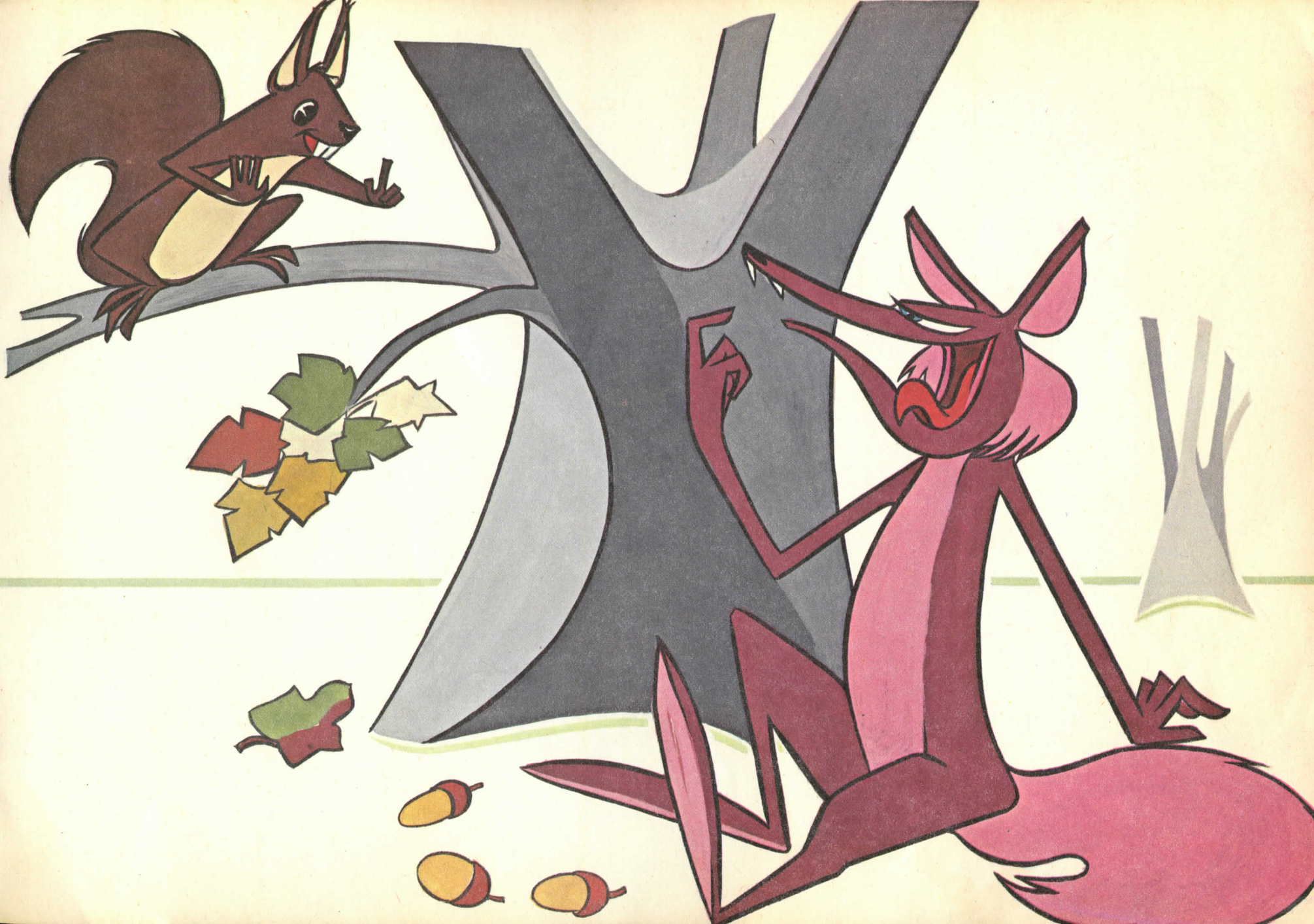
IZGUBLJENA ZIMNICA

Teško nosi vjeverica
zimnicu u stan,
grana puče, teret liji
u noć — pretvori dan.

»Oh, oprosti, draga tetko.
Nisam dobro stala.
Otkinula mi se grana,
umalo sam pala.«

»Eh, što nisi?« — misli lija,
ali glasno reče:
»Samo siđi! Skupit ćemo
ove ponajveće.«

»Radije ću druge naći.
Tko da snagu štedi,
kad mu život od zimnice
ipak — više vrijedi.«

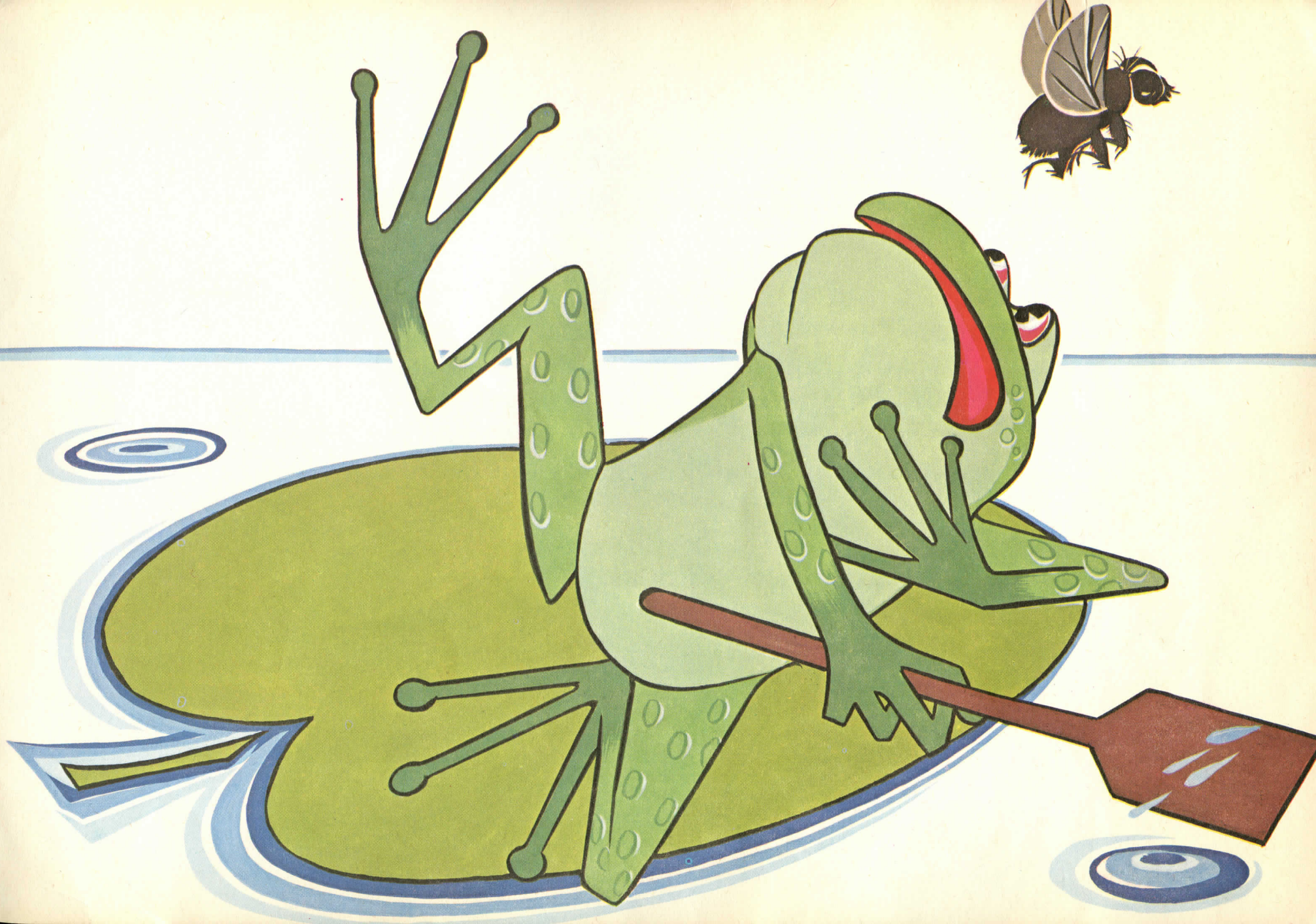

NESRETAN LOV

Sred široke baruštine
čudan čamac plovi,
na krmi mu žabac stoji,
veslom — muhe lovi.

»Pazi, što me ova ljuti!«
— šapće žabac bijesno.
»No kad je uhvatim,
bit će joj pretijesno.
Prvo ću je okupati,
(žabac već plan kuje)
očistiti, posoliti,
i tek tada ću je...«

Tko zna što je htio reći?
Na sam rub je stao,
snažno veslom zamahnuo
i — u vodu pao.

SAMOPOSLUŽIVANJE

Sa ubrusom sjeo medo
pod debelu granu,
žlicom vadi med iz debla,
ko u restoranu.

Na prijeteći zvuk iz duplja
što tišinu para,
mumljajući srdit medo
ljuto odgovara:

»Alaj ste se uzbunile
zbog pet žlica meda!
Svaka od vas treba malo
u grad da pogleda.

Čitao sam u vijestima
pouzdana znam,
i u gradu ima dućan:
»Posluži se sam!«

Píše:

ZVONIMIR BURCAR

Riše:

IVAN PUŠAK

Izdavač: Autor

Tisak: »OFFSETTISAK«
Zagrebačka 20
Velika Gorica

74